

Sygn. akt: I C 153/23 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamil Nowecki
Protokolant:	sekretarz sądowy Bożena Piróg-Lipińska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2023 roku

sprawy z powództwa Grupa (...) sp. z o.o. we W.

przeciwko E. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 153/23

UZASADNIENIE

Powód Grupa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wiosła powództwo przeciwko E. K. o zapłatę kwoty 1.176,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że roszczenie wynika z faktury za dostarczenie energii elektrycznej nr (...) oraz (...).

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana wskazała, że jest osobą niewidomą i bez jej wiedzy poprzednik prawny powoda zerwał umowę z dostawcą energii elektrycznej. Pozwana odstąpiła od umowy z poprzednikiem prawnym powoda, jednak dyspozycja pozwanej nie została w tym zakresie wykonana. Pozwana wskazała, że nie została poinformowana o postanowieniach umowy, którą podpisała.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

15 grudnia 2020 roku E. K. zawarła z O. (...) umowę nr (...). Umowa nie zawiera regulacji dotyczących kary umownej.

Dowód: umowa k. 9

E. K. jest osobą niewidomą. Umowa została dostarczona przez kuriera. E. K. nie wiedziała, co podpisuje i nie została poinformowana o szczegółowych postanowieniach umowy z O. (...). E. K. została poinformowana, że będzie płacić niższe rachunki za prąd. W rzeczywistości płaciła podwójne rachunki. E. K. została poinformowana, że posiada miesięczny termin na odstąpienie od umowy. Pozwana uregulowała w całości rachunek za dostarczanie energii elektrycznej.

Dowód: przesłuchanie E. K. 00:10:52-00:16:29

W dniu 24 maja 2021 roku E. K. została obciążana karą umowną w kwocie 1.150,00 zł za zerwanie umowy.

Dowód: pismo k. 14

W dniu 23 maja 2021 roku O. (...) wystawiła fakturę w kwocie 64,26 zł.

Dowód: faktura k. 15

W dniu 25 maja 2022 roku O. (...) przeniosła wierzytelność względem E. K. na powoda.

Dowód: umowa z załącznikami k. 16-22

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (tekst jednolity Dz. U. z 2006 roku, Dz. U. nr 89, poz. 625) dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu (ust. 1). Dostarczanie paliw gazowych lub energii może odbywać się na podstawie umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw lub energii, zwanej dalej „umową kompleksową”; umowa kompleksowa dotycząca dostarczania paliw gazowych może zawierać także postanowienia umowy o świadczenie usług magazynowania tych paliw, a w przypadku ciepła, jeżeli jest ono kupowane od innych przedsiębiorstw energetycznych, powinna także określać warunki stosowania cen i stawek opłat obowiązujących w tych przedsiębiorstwach.

Na mocy przepisu art. 385¹ § 1 k.c. sąd jest uprawniony do incydentalnej kontroli wzorców umownych pod kątem lustracji treści wzorca. Zgodnie z przepisem art. 385¹ k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (nie dotyczy to jednakże postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny). Za nie uzgodnione indywidualnie uważa się te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu; w szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Jeżeli postanowienie umowy ocenione jako niedozwolone nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie.

Wiadomym jest, iż zgodnie z zasadą swobody umów wyrażoną w art. 353¹ k.c. strony mogą ułożyć stosunek prawny wedle swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie, ani zasadom współżycia społecznego. Realizacja tej zasady może być ograniczana przez niedostateczny stopień autonomiczności podmiotów stosunków cywilno-prawnych. Może być ona także redukowana przez czynniki pozaprawne; pośród nich najbardziej znaczące są czynniki natury ekonomicznej, czy niemożność właściwej oceny postanowień umownych (A. Stelmachowski, Ewolucja autonomii woli w: E. Łętowska (red), Tendencje rozwoju prawa cywilnego, Wrocław 1983, str. 205). Przytoczona zasada swobody umów nie ma charakteru absolutnego i sam art. 353¹ k.c. wprowadza wymienione ograniczenia. Swoboda umów może być realizowana pod kontrolą prawa i w jego ramach.

Umowa zawarta między stronami była oparta o wzorzec umowny. Wzorcami umownymi są bowiem jednostronnie przygotowane z góry przed zawarciem umowy gotowe klauzule umów. Klauzula generalna z art. 385¹ k.c. znajduje zastosowanie w okolicznościach niniejszej sprawy – dotyczy ona bowiem wszelkich umów konsumenckich pozbawionych współpracy kontraktowej. Jak zaś wskazano wyżej, zawarcie przedmiotowej umowy o opiekę

cechowało się minimalnym wpływem pozwanego na treść postanowień umownych, a wpływ ten tyczył postanowień przedmiotowo istotnych. Umowa nie zawierała postanowień co do jej rozwiązania i w tym zakresie odsyłała do ogólnych warunków umowy.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd ocenił, że z uwagi na niedopełnienie obowiązku informacyjnego strony nie są związane ogólnymi warunkami umowy, a przez to również karą umowną. Powód nie wykazał w żaden sposób, że pozwana jako osoba niewidoma została zapoznana z wszelkimi zasadami dotyczącymi rozwiązania stosunku między stronami. Działanie pozwanej pokazuje, że została wprowadzona w błąd podczas zawierania umowy.

Skutkiem sprzeczności klauzuli umownej wartościami wymienionymi w art. 385¹ § 1 k.c. jest sankcja bezskuteczności zakwestionowanej klauzuli ex lege, przy utrzymaniu umowy w mocy w pozostałej części, co wynika z § 2 tego przepisu. Konsument nie jest w ogóle związany postanowieniem uznanym za niedozwolone. Tym samym E. K. nie jest związana postanowieniami w przedmiocie kary umownej za przedterminowe rozwiązanie umowy, albowiem nie zostały jej one przedstawione w sposób umożliwiający zapoznanie się z ich treścią.

Strona powodowa również nie udowodniła roszczenia. Powód przedłożył pismo O. (...) z 10 listopada 201 roku z którego wynika, że skoro kurier doręczył pozwanej dokumenty, to mogła się ona z nimi zapoznać. W ocenie Sądu powyższe pismo wręcz dowodzi, że pozwana nie została prawidłowo zapoznana z ogólnymi warunkami umowy łączącej strony. Kurier jest osobą trzecią względem przedmiotowego stosunku prawnego i nie ciąży na nim obowiązek informacyjny. Ponadto powód nie przedłożył nagrania z rozmowy między stronami i nie sposób stwierdzić, w jakim zakresie pozwana została pouczona o przysługujących jej prawach i obowiązkach.

W tym miejscu wskazać należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne. Wobec tego na powodzie zawsze ciąży obowiązek wykazania faktów uzasadniających jego roszczenia, a na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających wnioszek o oddalenie powództwa. Obowiązek udowodnienia faktu powstania roszczenia, jak i jego wysokości obciąża zawsze powoda.

Nie zostały dołączone dokumenty z postępowania reklamacyjnego. Z pisma O. (...) z 10 listopada 2021 roku wynika, że saldo pozwanej wynosiło -24,26 zł. Wystawiona faktura została przez nią zareklamowana, a odwołanie rozpatrzono negatywnie. Sąd nie otrzymał ww. dokumentów i nie jest w stanie ocenić zasadności roszczenia. Natomiast dochodzona kwota nie koreluje z dołączonymi do pozwu dokumentami.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisów art. 6 k.c. powództwo oddalił.

Sygn. akt I C 153/23

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. doręczyć zgodnie z wnioskiem pełnomocnikowi powoda;
3. kal. 14 dni.

G., 19 grudnia 2023 roku